

1958 Mai 13 ILO Genève

741 Konvensjon 108 om sjømenns nasjonale identitetskort.

Oversettelse

Generalkonferansen i Den internasjonale arbeidsorganisasjon

som er blitt sammenkalt i Genève av Styret for Det internasjonale arbeidsbyrå, og som har kommet sammen til sitt 41. møte den 29. april 1958, og

som har besluttet å vedta visse forslag om gjensidig eller internasjonal anerkjennelse av sjømenns nasjonale identitetskort, som er syvende post på sesjons dagsorden, og

som har besluttet at disse forslag skal ha form av en internasjonal konvensjon, vedtar den 13. mai 1958, følgende konvensjon som skal benevnes Konvensjonen om sjømenns identitetskort, 1958:

Art. 1. 1. Denne konvensjon har gyldighet for alle sjømenn som er sysselsatt i hvilken som helst funksjon ombord på et skip, krigsskip unntatt, som er registrert i et område som denne konvensjon gjelder for, og som til vanlig driver skipsfart.

2. I tilfelle av tvil om noen grupper av personer er å betrakte som sjømenn for denne konvensjons formål, skal spørsmålet avgjøres av vedkommende myndighet i hvert land etter rådslagning med de organisasjoner for redere og sjømenn det gjelder.

Art. 2. 1. Medlemsstater som denne konvensjon gjelder for, skal til sine borgere som er sjømenn, på søknad utstede et sjømanns-identitetspapir i samsvar med bestemmelsene i Artikkel 4 i denne konvensjon. Medlemsstatene kan, hvis det er upraktisk å utstede et slikt papir til spesielle grupper sjømenn, i stedet utstede et pass hvorav det fremgår at innehaveren er sjømann, og et slikt pass skal ha samme virkning som et sjømanns-identitetspapir for denne konvensjons formål.

2. Medlemsstater som denne konvensjon gjelder for, kan utstede et sjømanns-identitetspapir til en hvilken som helst annen sjømann som enten tjenestegjør ombord på et skip som er registrert på statens område, eller som er registrert på et arbeidskontor på dens område, når han søker om å få et slikt dokument.

Art. 3. Sjømanns-identitetspapir skal til enhver tid være i sjømannens besittelse.

Art. 4. 1. Sjømanns-identitetspapir skal gis et enkelt utseende, være av et holdbart materiale og utformes slik at eventuelle forandringer lett lar seg oppdage.

2. Sjømanns-identitetspapir skal inneholde navn og funksjon på den utstedende myndighet, tid og sted for utstedelsen, og en erklæring om at papiret er et sjømanns-identitetspapir for denne konvensjons formål.

3. Sjømanns-identitetspapir skal inneholde følgende opplysninger om innehaveren:

- (a) Fullt navn;
- (b) Fødselsdato og fødested;
- (c) Nasjonalitet;
- (d) Kjennetegn;
- (e) Fotografi; og
- (f) Underskrift eller, hvis innehaveren ikke kan skrive, avtrykk av tommelfinger.

4. Dersom en medlemsstat utsteder et sjømanns-identitetspapir til en utenlandsk sjømann, skal det ikke være nødvendig å påføre noen merknad om hans nasjonalitet. Heller ikke skal en slik redegjørelse være avgjørende bevis på hans nasjonalitet.

5. Begrensninger av gyldighetstiden for et sjømanns-identitetspapir skal tydelig angis i papiret.

6. Med hensyn tatt til bestemmelsene i de foregående avsnitt, skal den nøyaktige form og innhold i et sjømanns-identitetspapir avgjøres av den medlemsstat som utsteder det, etter rådslagning med vedkommende organisasjoner for skipsredere og sjømenn.

7. Nasjonale lover og forskrifter kan fastsette ytterligere opplysninger som skal innføres i et sjømanns-identitetspapir.

Art. 5. 1. Sjømenn som innehar et gyldig sjømannsidentitetspapir utstedt av vedkommende myndighet i et område som denne konvensjonen gjelder for, skal ha rett til innreise i dette område.

2. Sjømannen skal gis slik tillatelse til innreise i et tidsrom av minst ett år etter den eventuelle utløpsdato som er angitt i nevnte papir.

Art. 6. 1. Til et område som denne konvensjon gjelder for, skal medlemsstatene gi tillatelse til innreise for en sjømann som innehar et gyldig sjømanns-identitetspapir når det er søkt om innreise for midlertidig landlov mens skipet ligger i havn.

2. Dersom sjømanns-identitetspapiret gir plass for merknad om det, skal medlemsstaten også tillate at en sjømann som innehar gyldig sjømanns-identitetspapir, får innreise til et område som denne konvensjon gjelder for, når det er søkt om innreise for —

- (a) at han kan komme ombord i sitt

skip eller flytte over til et annet skip;

- (b) gjennomreise til et annet land så han kan komme ombord i sitt skip eller for hjemsendelse;
- (c) et hvilket som helst annet formål som er godkjent av vedkommende medlemsstats myndigheter.

3. En medlemsstat kan, før innreise tillates til dets område i ett av de øyemed som er spesifisert i det foregående avsnitt, forlange fullgodt bevis, inkludert prov ved dokumenter fra sjømannen, rederen eller vedkommende agent eller konsul om sjømannens hensikt og hans evne til å handle i samsvar med sine hensikter. Medlemsstaten kan også begrense sjømannens opphold til det tidsrom som anses rimelig for det formål det gjelder.

4. Intet i denne artikkel skal kunne tolkes som en innskrenkning av en medlemsstats rett til å hindre at noen som helst person får reise inn eller ta opphold i dets område.

Art. 7. De formelle ratifikasjoner av denne konvensjon skal meddeles Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå til registrering.

Art. 8. 1. Denne konvensjon er bindende bare for de medlemsstater av Den internasjonale arbeidsorganisasjon hvis ratifikasjon er blitt registrert hos Generaldirektøren.

2. Den trer i kraft 12 måneder etter den dag da ratifikasjoner fra to medlemsstater er blitt registrert hos Generaldirektøren.

3. Deretter trer konvensjonen i kraft for hvert enkelt medlem 12 måneder etter den datum da dets ratifikasjon er blitt registrert.

Art. 9. 1. En medlemsstat som har ratifisert denne konvensjon, kan si den opp når ti år er gått fra den dag konvensjonen først trer i kraft, ved å sende melding om dette til Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå til registrering. Sådan oppsigelse er ikke gyldig for ett år etter at den er blitt registrert.

2. Hver medlemsstat som har ratifisert denne konvensjon, og som ikke innen ett år innen utgangen av den 10-årsperiode som er nevnt i foregående punkt, gjør bruk av den oppsigelsesrett som står i denne artikkel, er bundet for ytterligere 10 år, og kan deretter si konven-

sjonen opp ved utgangen av hver 10-årsperiode på de vilkår som står nevnt i denne artikkel.

Art. 10. 1. Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå skal underrette alle medlemmer av Den internasjonale arbeidsorganisasjon om registrering av alle ratifikasjoner og oppsigelser som er meddelt ham av medlemmene av organisasjonen.

2. Når Generaldirektøren underretter medlemmene av organisasjonen om registreringen av den andre ratifikasjonen som er sendt ham, skal han henlede medlemsstatenes oppmerksomhet på den dag da konvensjonen vil tre i kraft.

Art. 11. Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå skal gi Generalsekretæren for De forente nasjoner fullstendige opplysninger om alle ratifikasjoner og oppsigelser som registreres av ham etter bestemmelsene i foregående artikkel, for å registreres i samsvar med artikkel 102 i De forente nasjoners pakt.

Art. 12. Når Styret for Det internasjonale arbeidsbyrå anser det nødvendig, skal Styret forelegge for Generalkonferansen en rapport om hvordan konvensjonen virker og ta under overveielse hvorvidt det er ønskelig at spørsmålet om hel eller delvis endring av konvensjonen blir ført opp på Konferansens dagsorden.

Art. 13. 1. Hvis Konferansen vedtar en ny konvensjon som endrer denne konvensjon helt eller delvis, og intet annet er bestemt i den nye konvensjon, skal

- (a) En medlemsstats ratifikasjon av den nye, reviderte konvensjon ipso jure innebære en øyeblikkelig oppsigelse av denne konvensjon uten hensyn til bestemmelsene i Artikkel 9 ovenfor forutsatt at den nye, reviderte konvensjon er trådt i kraft;
- (b) Denne konvensjon skal ikke lenger kunne ratifiseres av medlemsstatene fra den dag da den nye, reviderte konvensjon trer i kraft.

2. Denne konvensjon skal i alle tilfelle vedbli å være i kraft i sin nåværende form og med sitt nåværende innhold for de medlemsstater som har ratifisert den, men som ikke har ratifisert den reviderte konvensjon.

Art. 14. Den engelske og franske utgaven av denne konvensjons tekst er like autentiske.